

med, at børnene lider overlast? Og er det ikke udtryk for en kynisk tankegang, når ministeren igen og igen hævder, at de familier bare kan rejse hjem? De hjemlande, de i givet fald skal rejse hjem til, er lande, som Udenrigsministeriet fraråder folk at rejse til, så er det ikke udtryk for en kynisk tankegang?

Kl. 16.05

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det mener jeg ikke. Hvis vi f.eks. tager Irak, som tit er oppe og vende, er ca. 400 irakere altså rejst frivilligt hjem og endda med økonomisk støtte fra Danmark. Vi sørger for, at der er ngo'er, der kan hjælpe dem med at genstarte en tilværelse i deres hjemland, og vi har, tror jeg, verdens bedste repatrieringsordninger, så vi hjælper skam de menneskers. Det er muligt for dem at rejse frivilligt hjem.

Jeg ved godt, at jeg ikke er berettiget til at stille spørgsmåle, men jeg kunne alligevel have lyst at spørge hr. Troels Ravn: Hvad er det, hr. Troels Ravn vil have? Når Flygtningenævnet, som er den sidste instans og er en uafhængig, domstolslignende instans, er kommet med en afgørelse, hvad så, hvis man ikke respekterer den? Hvem er det, der skal bestemme, hvad der skal være grundlag for opholdstilladelse? Er det Flygtningenævnet, eller er det den enkelte selv? Hvis det er den enkelte selv, kan vi jo afvikle hele vores asylsystem.

Jeg synes altså, man skal respektere de afgørelser, de danske myndigheder træffer, og som jeg sagde før, vil vi gerne hjælpe folk med at få genstartet tilværelsen i deres hjemland.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er der endnu en medspørger, hr. Bjørn Medom Nielsen.

Bjørn Medom Nielsen (S):

Ministeren henviser gang på gang til den korte sagsbehandlingstid som en af de ting, der gør, at asylansøgere og deres børn får en god behandling, men det er ikke det, vi diskuterer for øjeblikket. Det, vi diskuterer, er dem, der ikke kommer hjem, altså de afviste asylansøgere og deres børn, som er her i lang tid.

Vil ministeren ikke give mig ret i, at vores forpligtelser som det danske samfund over for børnene er fuldstændig ens, uanset om de er her som børn af afviste asylansøgere eller ej? At de voksnes rettigheder og vilkår afhænger af svaret på deres asylansøgninger er én ting, men børn

er børn, ligegyldigt hvilken situation de er i, og vores forpligtelser over for alle børn er de samme, når det gælder om at give dem undervisning, forberede dem til et nyt liv, holde dem i gang og sikre dem ordentlige forhold, f.eks. boligforhold.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Ja, og derfor er der også megen opmærksomhed omkring børnene, både i lovgivningen og i den indsats, som Røde Kors og Brovst og Hanstholm Kommuner, der er operatører på området og administrerer asylcentre i Danmark, udøver. Der er en særlig opmærksomhed omkring børnene, og de kommuner, som har asylcentre, har præcis den samme forpligtelse til at føre tilsyn, og hvis der er behov for at gribe ind med foranstaltninger for at beskytte og sikre de børn, er de børn sikret på samme måde som de øvrige børn i den pågældende kommune. Det synes jeg er vigtigt at understrege her.

Bjørn Medom Nielsen (S):

Jamen blandt de forhold, ministeren omtaler som værende forbedrede for de afviste asylansøgere og specielt deres børn, er jo ikke acceptable boligforhold, når det handler om at kunne leve sit eget familieliv eller for den sags skyld at have sit eget badeværelse eller toilet. Det er heller ikke sådan, at man kan blive undervist i sit modersmål, så man kan begå sig, når man kommer hjem, og der gives heller ikke undervisning af anden karakter, så man kan klare sig, når man kommer hjem.

Så er det jo også således, at der heller ikke træffes særlige foranstaltninger, når familierne opholder sig her i lang tid, fordi de voksne af en eller anden grund ikke kan få taget sig sammen til at rejse hjem, selv om vi er enige om, at de skal hjem. Men børnene bliver her jo også, og så vidt jeg er orienteret, og så vidt jeg kunne se på den tur, vi var på, bliver der ikke gjort nogen af de ting, som ministeren fremhæver.

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Jamen det passer altså ikke, hvad hr. Bjørn Medom siger. Vi sad jo i går 2 timer og 3 kvarter i et samråd i Udlændinge- og Integrationsudvalget, og her sagde jeg netop – det gjorde jeg også, længe før udvalget var på besøg på forskellige centre, og før der opstod en stor mediedebat – at jeg ønsker at se nærmere på modersmålsundervisning for børnene. Dansk Røde Kors arbejder løbende på i det videst mulige omfang at sikre